

Milost našeho Pána Ježíš Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď a zůstávej se všemi vámi.

1. Královská 19, 1–13:

Achab oznámil Jezábele vše, co udělal Eliáš, že pobil všechny Baalovy proroky mečem. Jezábel poslala k Eliášovi posla se slovy: „Ať bohové udělají, co chtějí! Zítřka v tento čas naložím s tebou, jako ty jsi naložil s nimi!“ Když to Eliáš zjistil, vstal a odešel, aby si zachránil život. Přišel do Beer-šeby v Judsku a tam zanechal svého mládence. Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: „Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové.“ Pak pod tím keřem ulehl a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň a jez!“ Vzhlédl, a hle, v hlavách podpopelný chléb, pečený na žhavých kamenech, a láhev vody. Pojedl, napil se a opět ulehl. Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: „Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!“ Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu. Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl: „Co tu chceš, Eliáši?“ Odpověděl: „Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.“ Hospodin řekl: „Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem.“ A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. Jakmile jej Eliáš uslyšel, zavínil si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas pravil: „Co tu chceš, Eliáši?“

Posvěť nás, Pane, v pravdě své, neboť tvé slovo je pravda.

Drazí bratři a milé sestry v Pánu,

dnešní třetí postní neděle nese latinský název *Oculi*, tedy v překladu *oči*. Připomíná nám dnes znovu dvě věci: „**Mé oči stále hledí k Hospodinu**“ a také „**Boží oko nás stále vidí**“. A to ve chvílích radostných i smutných, ve chvílích vítězství i proher. Boží oko ví, kdy plníme Boží vůli i kdy jdeme svými vlastními cestami. A vidí i to, co se momentálně děje v celém světě.

Náš text mluví o proroku Eliášovi, jehož jméno v překladu znamená „Můj Bůh je Hospodin“ a je tedy tzv. vyznavačským jménem. Prorok žil v těžké době za vlády izraelského krále Achaba a jeho manželky Jezábel (Achab: 875–853 př. Kr.). Ta byla fénickou princeznou, sloužila baalům a k modloslužbě sváděla celý Izrael.

V 18. kapitole 1. knihy královské je vyličen zápas Eliáše s baalovými proroky na hoře Karmel. Hospodin při něm dokázal, že je jediným živým Bohem. A Jezábel chce nyní pomstít smrt 450 baalových proroků a Eliáše zabít. Ten proto odchází, aby si zachránil život. Je zdrcen a říká dokonce Pánu Bohu, aby si vzal jeho život, touží zemřít a nevidí smysl své služby.

Bible je veliká v tom, že nemluví pouze o hrdinských činech a vzletech víry svých služebníků, ale nezatajuje ani jejich pády, zklamání a krize. Asi v polovině veřejné činnosti Ježíše Krista nastala také určitá krize: v závěru šesté kapitoly evangelia Jana čteme, že někteří ze širšího okruhu jeho učedníků řekli: „To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?“ Opustili ho a už s ním nechodili. I u známých Božích služebníků vidíme nejen chvíle velkých vítězství, ale i chvíle proher, pochybností a rezignace. Tehdy si kladou otázky typu: přinesla moje služba nějaké ovoce a nějaký užitek, mělo to vůbec smysl?

Eliáš si myslel, že zůstal už úplně sám, ale ve skutečnosti sedm tisíc Hospodinovým služebníků nesklonilo svá kolena před baalem.

Je velmi důležité, abychom i v době vnitřních bojů, pochybností a zkoušek mluvili s Bohem. Připomeňme si starozákonního Jóba: také nerozuměl, proč Pán Bůh na něj seslal velmi těžké zkoušky, ale přesto stále mluvil s Bohem a předkládal mu své názory a postoje. A podobné je to i u Eliáše, i on uprostřed svých pochybností nepřestává s Bohem mluvit a neodchází od něj. A Pán Bůh mu ukazuje řešení situace. Dvakrát prorok slyšel: „Vstaň a jez“. Potřeboval být fyzicky připraven na dlouhou cestu i na úkoly, které jej čekaly. I nám Pán Bůh v době našich pochybností a zkoušek nabízí duchovní pokrm – své slovo. V jeho síle pak můžeme vykročit do nové etapy našeho života.

Bůh se dává Eliášovi poznat, a to ne v silném větru, ani v zemětřesení, ani v ohni, ale v tichém a jemném hlasu. A Eliáš obdrží od Hospodina nové úkoly. Podobně jako třeba Mojžíš po tom, co se mu Bůh zjevil v hořícím keři.

Eliáš sloužil Hospodinu po všechny dny svého života. Ve druhé kapitole 2. knihy královské čteme, že nezemřel přirozenou smrtí, ale byl v ohnivém voze vzat do nebe. A čteme o něm i v Novém zákoně: na hoře proměnění se zjevuje Mojžíš a Eliáš. Židé věřili, že před příchodem Mesiáše přijde právě Eliáš, aby připravil cestu přicházejícímu králi. Pán Ježíš Kristus pak říká o Janu Křtiteli, že on je tím Eliášem, poslaným Bohem, aby připravil srdce Izraelitů na setkání s Mesiášem.

Pán Bůh i dnes velmi dobře zná každého z nás a ví, co právě prožíváme. Zná naši radost ze společenství s ním i z úspěchů ve službě jemu. Ví však také o tom, že jsme někdy naplněni pochybnostmi a zklamáním z neúspěchů. Zná naše otázky po smyslu života, práce a služby. Ale důležité je, že Pán Bůh nás neodsuzuje. Naopak, podobně jako tehdy Eliáše chce i nás duchovně posílnit a povzbudit k další službě. I pro nás dnes je nejlepším řešením různých krizí a pochybností obnovení společenství s Pánem Bohem: modlitbou, čtením Božího slova, přijímáním svátostí. To je ten duchovní pokrm, který nás změní a přivede opět blíž k Bohu.

I dnes se Pán Bůh dává poznat ve chvílích ticha. Tehdy cítíme jeho blízkost, lásku i požehnání.

Letošní postní období bude pro nás, pro společnost i pro církve velmi zvláštním a nestandardním. Přes všechna opatření a omezení, která nás zasahují v každodenním životě, se však chtějme stále více přibližovat k Pánu Bohu. Nepodléhejme pocitům beznaděje a zoufalství, skepsi ani panice, ale stále prosme o Boží vůli, o živou víru v Pána Ježíše Krista a o novou odvahu víry ke službě.